

نگاه

نقاط ضعف آمریکا در رقابت با چین

دیاکو حسینی

امروز برای هیچ کس تردیدی باقی نمانده که رقابت ژئوپولیتیکی میان چین و ایالات متحده سرنوشت قرن حاضر را تعیین خواهد کرد؛ رقابتی که به رغم وجود ابعاد متنوع، در حال شکل دادن به ساختار و نظام جهانی جدیدی است که از دل نظام کهنه و معیوب برواهد خواست.

ناظران، اغلب در پایش رقابت‌های ژئوپولیتیکی میان قدرت های بزرگ به توانایی های آنها تمرکز می کنند؛ به اینکه به کمک ابزارهای اقتصادی و نظامی قادر به انجام چه اقداماتی هستند اما نتیجه این رقابت‌ها همانقدر که به قابلیت های رقبا بستگی دارد به ناتوانایی های آنها هم مربوط است. برخی از این معایب و نواقص می تواند چنان موثر و نیرومند باشندکه نقاط قوت قدرت های بزرگ را تحت شعاع خود قرار دهند. ایالات متحده به داشتن رشد جمعیت مثبت برخلاف بسیاری از کشورهای توسعه یافته، پیشتازی در تکنولوژی‌های عالی مانند هوش مصنوعی، محاسبه کوانتوم و نانو تکنولوژی شهرت دارد؛ همینطور به دانشگاه‌های پیشاهنگ، هالیوود و قدرت نرم، برخورداری از شبکه بی‌نظیر اتحادها، پیمان‌های دوجانبه و ائتلاف‌های بین‌المللی، نفوذ فوق‌العاده در سازمان‌های بین‌المللی و مهارت‌های دیپلماتیک، تسلیحات هسته‌ای روزآمد در کنار نیروی هوایی و دریایی بی‌رقیب که با یک نیروی زمینی بزرگ با قابلیت دسترسی به چهارگوشه جهان پشتیبانی می‌شود، از مزایای آمریکا برشمرده‌انداز دیدگاه شاهدان دیگری، نظام سیاسی دموکراتیک آمریکا می‌تواند مزیتی دیگر در رقابت با یک قدرت اقتدارگرا باشد. متیو کروینگ استاد علوم سیاسی جورج تاون در کتاب متاخر خود با عنوان «بازگشت رقابت قدرت های بزرگ، دموکراسی در برابر اقتدارگرایی؛ از باستان تا آمریکا و چین» استدلال کرده که نظام های سیاسی باز در طول تاریخ برتری چشمگیری در توانایی رقابت با قدرت های اقتدارگرا با نظام های سیاسی بسته یا نیمه بسته داشته‌اند. از نظر او تا زمانی که آمریکا بتواند جمهوری خواهان خود را حفظ کند و همچنان به گسترش و محافظت از دموکراسی ها در جهان ادامه بدهد، شانس بیشتری برای غلبه بر چالشگری چین خواهد داشت. حتی با فرض اینکه چنین ادعایی درست باشد، هنوز آمریکا از نارسایی هایی رنج می برد که می‌تواند بر توانایی آن در رقابت با چین تاثیر بگذارد. مقدم بر سایر عوامل، دوقطبی شدن جامعه سیاسی آمریکا که اوج آن با به قدرت رسیدن دونالد ترامپ و رویدادهای منجر به اشغال ساختمان کنگره در ژانویه ۲۰۲۰ آشکار شد، مانع عمده ای است که نه تنها ادامه بی دردسر دموکراسی در آمریکا را تهدید می کند بلکه خصومت میان دو حزب سبهنوت می‌تواند مانع از اتخاذ موفقیت آمیز سیاست هایی شود که به حمایت قاطع هر دو حزب نیاز دارد. اختلاف حزبی در حمایت از اوکراین در برابر حمله نظامی روسیه نمونه ای است از اینکه چگونه اختلافات حزبی بر سیاست خارجی منسجم آمریکا اثرات منفی بر جای می‌گذارد و دلیلی وجود ندارد برای رد یک شکاف مشابه در جایی که پای چین در میان باشد. بر اساس نظرسنجی YouGov در سال گذشته، نزدیک به ۶۰ درصد از جمهوری خواهان حزب دموکرات را نه رقیب بلکه دشمن خود شناسایی کردند. این رقم برای دموکرات ها در نگاه به جمهوری خواهان کمی بیش از ۴۰ درصد بود. با ادامه این وضعیت و در حالیکه پیش از این به اثبات رسیده که دموکراسی در آمریکا برخلاف تصورات پیشین می‌تواند به سرعت به مخاطره بیفتد، توانایی آمریکا در رقابت با چین آسان پیش نخواهد رفت. این تقیصه ما را به دومین نقطه ضعف آمریکا یعنی تحلیل تدریجی قدرت نرم آن هدایت می‌کند. بر اساس شاخص قدرت نرم جهانی که سالانه کشورها را رتبه بندی میکند، در سال جاری ایالات متحده رتبه اول را داراست و چین بعد از بریتانیا و آلمان رتبه چهارم را تصاحب کرده است. با این حال، در مقایسه با گذشته های دورتر که به نظر می رسید آمریکا کانون جذب بهترین مغزها و عالی‌ترین مقصد مهاجرتی با توانایی بالایی برای مجاب‌کنندگی باشد، به وضوح این جذابیت کاهش یافته است. خطا خواهد بود اگر «اعتبار» را به قدرت نرم پیوند بدهیم یا بطور کامل از آن جدا کنیم. این مفهوم رابطه نزدیکی با قدرت نرم دارد اما همچنان مفهومی جداگانه است که به تکیه پذیری نظامی، اقتصادی، سیاسی و جذابیت های یک کشور اشاره دارد. آمریکا در مقایسه با دهه های پیشین اعتبار خود را نه تنها بخاطر اداره ناموفق جنگ های عراق و افغانستان و نه تنها بخاطر وقوع رکود مالی ۲۰۰۸ بلکه به دلیل دموکراسی منززل آن، واکنش نامناسب به پدیده تغییرات اقلیمی، بیماری های اپیدمیک و عقب نشینی واشنگتن از پیمان ها و سازمان هایی که می‌توانستند محملی برای مدیریت مشترکات بین المللی باشند، از دست داده است. دولت بایدن تلاش کرده همچنان آمریکا قابل اتکا برای متحدان و شرکا ای خود معرفی کند اما هیچ کس نمی‌تواند مطمئن باشد که در آینده نزدیک یکبار دیگر دولتی کاخ سفید را بدست نخواهد گرفت که رویه خودخواهانه قبل را اعاده کند. این واقعیت که ایالات متحده کشوری دورافتاده از قاره اوراسیا در انزوایی نسبتا امن به سر می‌برد، این هراس را مضعاف می‌سازد. پذیرش این موضوع دشوار است که آمریکا حاضر خواهد بود روزی بخاطر تایوان، سرزمین های خود را در معرض حملات هسته‌ای چین قرار دهد؛ چنانکه تا امروز حاضر نشده برای نجات اوکراین مستقیما یا روسیه وارد جنگ شود.

آمریکا همچنان ۲۴ درصد از کل تولید ناخالص داخلی جهان را در اختیار دارد. این سهم برای چین تنها ۱۵ درصد است. آمریکا در اختصاص بودجه های هنفقت برای تحقیق و توسعه، هوش مصنوعی و تکنولوژی های نوین پیشتان است. بودجه نظامی آمریکا حداقل پنج برابر بودجه ای است که یکن به این امر اختصاص می دهد. شبکه متحدان آمریکا و حضور نظامی جهانگستر آن هیچ چشاهتی با آنچه چین انجام می دهد، ندارد اما هیچکدام از این برتری ها نسبی‌تواند نقاط ضعفی را که آمریکا در رقابت خود با چین از آن رنج می برد، جبران کند؛ نقاط ضعفی که می‌تواند نقش تعیین کننده ای در نتیجه نهایی این رقابت ژئواستراتژیک برای بدست گرفتن رهبری قرن ۲۱ داشته باشند.

منبع: خبر آنلاین

روزنامه‌بازی

روزنامه‌بازی

روزنامه ایران ورزشی ۲۵ آبان ۱۳۹۳

«مرتضی رفت به یک خواب بلند»؛ موضوع درگذشت مرتضی پاشایی یکی از موارد عجیبی است که لازم است از دیدگاه جامعه‌شناسی بررسی شود. توجه افکار عمومی به فوت وی به اندازه‌ای بود که یک روزنامه ورزشی حرفه‌ای هم تمام صفحه اول خود را به این موضوع اختصاص داد.

تا مدت‌ها بعد از درگذشت مرتضی پاشایی، جوان‌هایی در گوشه و کنار کشور بودند که تیبی شبیه او داشتند.

چهره‌ها

محمدعلی همایون کاتوزیان؛ مورخ و استاد دانشگاه آکسفورد

محمد علی همایون کاتوزیان (متولد ۲۶ آبان ۱۳۲۱، تهران) که در ایران وی را به نام همایون کاتوزیان و در خارج از ایران به نام هما کاتوزیان نیز می‌شناسند، اقتصاددان، تاریخ‌نگار، کاتوشگر علوم سیاسی و منتقد ادبی است. زمینه تحقیق مورد علاقه او مسائل مربوط به ایران است. تحصیلات رسمی دانشگاهی کاتوزیان در اقتصاد و جامعه‌شناسی است. او به‌طور هم‌زمان مطالعاتش را در زمینه تاریخ و ادبیات ایران تا سطح پیشرفته آکادمیک ادامه داده‌است و نتایج این مطالعات را می‌توان در تنوع آثار چاپ شده از او دید. تا کنون از او بیش از هفت کتاب در زمینه تاریخ و ادبیات ایران به زبان انگلیسی به چاپ رسیده‌است.

کاتوزیان در تهران به دنیا آمد و پس از فراغت از تحصیل در دبیرستان البرز و گذراندن یک سال در دانشگاه تهران، برای خواندن رشته اقتصاد به انگلستان رفت. او در سال ۱۹۶۷ لیسانس خود را از دانشگاه بیرمنگام دریافت کرد. در سال ۱۹۶۸ فوق لیسانس را از دانشگاه لندن و در سال ۱۹۸۴ دکترایش را از دانشگاه کنت در کانتربری گرفت. در سال‌های بین ۱۹۶۸ تا ۱۹۸۶ در انگلستان، ایران، کانادا و ایالات متحده اقتصاد درس داد. او در حال حاضر پژوهشگر پسلا دکتراندستیار آموزشی) در کالج سنتت آنتونی، و عضو هیئت علمی مؤسسه شرق‌شناسی دانشگاه آکسفورد است. کاتوزیان یک پسر و یک دختر دارد که هر دو در آکسفورد زندگی می‌کنند.

حامد بهداد؛ بازیگر

حامد تفنگ‌ساز صابری بهداد بازیگر سینیمای ایران است. بهداد ۲۶ آبان ۱۳۵۲ در شهر مشهد به دنیا آمد. او دوران کودکی و نوجوانی‌اش را به ترتیب در شهرهای مشهد، تهران و نیشابور زندگی کرده‌است و در دوران دبیرستان دوباره به همراه خانواده‌اش به مشهد بازگشته‌است. او دارای تحصیلات لیسانس رشته بازیگری تئاتر از دانشگاه آزاد اسلامی تهران است.

او به واسطه رامبد جوان و پیشینه‌اد او به همایون اسعدیان وارد سینما شد. او برای فیلم «آخر بازی» بازی خود را به حامد بهداد داد، قبل از آن بهداد در دفتر تبلیغاتی رامبد کار می‌کرد و ضمن تحصیل در رشته تئاتر آچار فرانسه این دفتر تبلیغاتی بود. فردی که بیشترین تأثیر را روی زندگی حامد گذاشته سیدمحسن شهرنازدار است که حامد تمام اطلاعات شغف‌های اش را با او چک می‌کند. حامد هرازگاهی به خراسان و سراغ او می‌رود، شهرنازدار روزنامه‌نگار بوده و در زمینه موسیقی و معماری کتاب‌هایی نوشته‌است. وی برای نخستین بار با فیلم آخر بازی به سینیمای ایران معرفی شد و برای آن کاندیدای سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد از جشنواره فیلم فجر شد. او در فیلم «روز سوم» (محمدحسین لطیفی، ۱۳۸۵) در نقش یک افسر عراقی که در بیحوزه محاصره خرمشهر عاشق دختری خرمشهری می‌شود، ظاهر شد و برای دومین بار پس از «آخر بازی» کاندیدای سیمرغ بلورین از دوره بیست و پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر شد.

بازی بهداد در فیلم «کسی از گربه‌های ایرانی خبر نداره» به کارگردانی بهمن قبادی، موجب راه‌یابی او به جشنواره بین‌المللی فیلم کن شد، او در سال ۱۳۸۹ با نقش آفرینی در فیلم «جرم» به کارگردانی مسعود کیمیایی، سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد را از بیست و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر دریافت کرد. او در طول فعالیت هنری‌اش امکان همکاری با بسیاری از کارگردانان به نام سینیمای ایران از جمله ناصر تقوایی، مسعود کیمیایی، داریوش مهرجویی و … را داشته‌است که فیلمش با ناصر تقوایی به سرانجام نرسید. او همچنین از شاگردان حمید سمندریان بوده‌است. وی به عنوان خواننده میهمان با گروه موسیقی دارکوب به سرپرستی همایون نصیری همکاری می‌کند و در چند آلبوم و کنسرت این گروه حضور داشته‌است.

طرح روز

هفته نامه ویک

HANDEKMAN THE MOVING WOODCUTE SPACE

انتخابات میان دوره‌ای، امتحان میان ترم ترامپ!

فناوری

چالش زنده ماندن در شب‌های ماه برای فضاوردان

شرایط ناملایم ماه موجب شده است که زنده ماندن روی ماه، به یک مشکل جدی برای فضاوردان تبدیل شود. به گزارش ایسنا و به نقل از اسپیس، اگرچه چندین کشور در حال حاضر راهبردهای اکتشاف ماه را طراحی می‌کنند اما فکر کردن به چگونه زنده ماندن در شب قمری، عرق سرد را بر پیشانی مهندسان فضایی می‌نشانند. چرخه روز/شب قمری در بیشتر نقاط روی سطح ماه، شامل ۱۴ روز زمینی با نور خورشید مداوم و به دنبال آن ۱۴ روز تاریکی ثابت و سرمای شدید است. به دلیل عدم وجود جو معتدل، دمای سطح ماه می‌تواند از ۱۲۰ درجه سلسسیوس در روز تا منفی ۱۸۰ درجه سلسسیوس در طول شب متغیر باشد. «مناطق دائمآ سایه‌دار»(PSRs) در ماه می‌توانند حتی سردتر باشند و دمای آنها ممکن است تا منفی ۲۴۰ درجه سلسکس کاهش پیدا کند.

مزایا و معایب

تمام این مزایا و معایب، یکی از چالش‌برانگیزترین چالش‌های زیست‌محیطی هستند که سفرهای آینده به مقصد ماه با آنها روبه‌رو خواهند شد. دستیابی به رویای اقامت طولانی‌تر انسان در ماه و شاید به دست آوردن موقعیت دائمی در آن، به معنای مقابله با محیط ناملایم ماه است. دهانه‌هار موجود در مناطقی که دائمآ سایه‌دار هستند، نقاط پنهان از خورشید در ماه هستند که ممکن است مقادیری یخ آب در آنها قرار داشته باشد. این رسوبات برای پررازش به اکسیژن، آب و حتی سوخت موشک، ایده‌آل هستند. افرادی که برای اکتشاف در ماه برنامه‌ریزی می‌کنند، در حال بررسی این موضوع هستند که برای داشتن عملکرد موفقیت‌آمیز در ماه، به ویژه در قطب جنوبی ماه که مملو از مناطق دائمآ سایه‌دار و احتمالآ بهشتی غنی برای برداشت یخ آب است، چه کار باید کرد اما واقعیت این است که این کار آسان نیست.

مشکل اساسی

«دین اپلر»(Dean Eppler)، دانشمند ارشد ماه در شرکت هوافضای آمریکایی «اروسپیس کورپوریشن»(Aerospace Corporation) باور دارد که زنده ماندن در شب‌های ماه نه تنها یک موضوع کلیدی برای ساخت یک پایگاه در قطب جنوبی ماه به شمار می‌رود، بلکه در مورد هر قسمتی از ماه که بخواهیم بیشتر از روز قمری در آن باشیم، مهم است. اپلر در مصاحبه با اسپیس گفت: من فکر می‌کنم مشکل اساسی، دو دسته است. نخست، بقای ساده در طول شب قمری و عملیات در طول شب صرف نظر از این که آیا این یک چرخه شب عادی است که در هر نقطه‌ای غیر از قطب‌ها مشاهده می‌شود یا خیر. دوم، تاریکی متغیری که در قطب‌ها به دلیل زاویه شیب خورشیدی بسیار کم پیش می‌آید. اپلر ادامه داد: شما زمین‌شناسی میدانی را در شب انجام نمی‌دهید اما احتمالآ همین زمان، مناسب انجام دادن فعالیت‌های داخلی مانند علوم زمستی، تجزیه و تحلیل نمونه‌ها و نمونه‌برداری، کارهای مهندسی و نگهداری است. این وظایف عمدتاً در طول روز که خدمه درگیر عملیات پیاوردی روی ماه هستند، انجام نمی‌شوند. اپلر نسبت به تسلط بر شب قمری خوش‌بین است. وی افزود: من فکر می‌کنم اکنون نسبت به هر زمان دیگری به که اکتشاف ماه فکر می‌کردیم، بسیار مجهزتر هستیم.

ماه عمیقاً سرد است

اگرچه زنده ماندن در شب قمری در بیرون از مناطق قطبی هنوز یک مشکل است اما اپلر معتقد است که انسان‌ها کنترل این وضعیت را به خوبی در اختیار می‌گیرند و همچنین، کنترل مناطقی که تحت سایه هستند، امکان‌پذیر است. در هر حال، وقتی نوبت به قطب‌ها می‌رسد، اپلر مشکل بسیار پیچیده‌تری را می‌بیند. نخست این که مناطق قابل توجهی وجود خواهند داشت که به اندازه کافی در سایه قرار می‌گیرند و بسیار سرد می‌شوند. این مناطق جزو مناطق دائمآ سایه‌دار نیستند اما شب آنها هنوز هم به شب استوایی شباهت دارد.

دوم این که ما باید با مشکلات کار کردن در مناطق دائمآ سایه‌دار یا مناطقی که اگرچه در سایه دائمی نیستند اما در بیشتر مواقع در سایه قرار دارند، دست و پنجه نرم کنیم. اپلر گفت: تا جایی که من فکر می‌کنم، این یک چالش بزرگ است. برای مثال، ما به مجموعه‌ای از دستگاه‌ها نیاز داریم که فقط در شرایط سرد از آنها استفاده کنیم.

نگه داشتن گرما

«فیلیپ متزگر»(Philip Metzger)، دانشمند سیاره‌شناسی «مؤسسه فضایی فلوریدا»(Florida Space Institute) در «دانشگاه مرکز فلوریدا»(UCF) باور دارد که مقابله با سرمای فوق‌العاده نباید مشکل دشواری برای حل کردن باشد. متزگر گفت: حتی با صرف کردن کمی انرژی و عایق خوب، می‌توان فضاپیما را گرم نگه داشت. فضاپیماي «نیو هورایزنز»(New Horizons) حتی زمانی که در پلوتو از خورشید دور بود، وسایل الکترونیکی خود را در دمای اتاق نگه داشت. موضوع مهم این‌است که روی ماه از کجایی‌توانیم انرژی را دریافت کنیم؟ برای مثال، می‌توان از منابع «واباشی رادیواکتیو»(Radioactive decay) استفاده کرد. متزگر گفت که «واحدهای گرم‌کن رادیواکتیو»(RHUs) را می‌توان در نقاط مناسبی روی وسیله نقلیه قرار داد، اگرچه این کار بدون منبع رادیواکتیو چالش‌برانگیزتر می‌شود.

متزگر، یک طرح مستقل را پیش‌بینی می‌کند که ظرفیت باتری کافی را برای حفظ گرما در طول شب دارد. وی افزود، شاید یک مریخ‌نورد بتواند در طول شب به برق متصل شود. پس از طلوع خورشید، امکان شارژ دوباره فراهم می‌شود. این طرح برای ذخیره‌سازی کافی، حجمی را در ماه اشغال می‌کند اما با فرودگرهای جدید ماه، از جمله «استارشپ»(Starship) شرکت «اسپیس ایکس»(SpaceX) که آنلاین می‌شود، باید به راحتی قابل انجام دادن باشد.

مجموعه خوبی از فرضیات

«وآ پترو»(Noah Petro)، پژوهشگر «مرکز پرواز فضایی گارد»(GSFC) ناسا معتقد است که مجموعه داده‌های امروزی، داده‌های دامایی مهم ماه را فراهم می‌کنند. پترو، دانشمند پروژه «مدارگرد شناسایی ماه»(LRO) ناسا است که اکنون به دور ماه می‌چرخد. پترو گفت: خوشبختانه داده‌های مربوط به دما که از دستگاه موسوم به «Diviner» در مدارگرد شناسایی ماه به دست آورده‌ام، مجموعه فوق‌العاده‌ای از شرایط مرزی را برای انتظارات حرارتی در قطب‌ها به ما ارائه کرده‌اند. با کمک این مجموعه داده‌ها می‌توانیم دمای سرد مورد انتظار در شب و میزان گرما در روز را بدانیم.

پترو گفت که در مورد ظرفیت مهندسی برای تولید سخت‌افزار، و پیش‌بینی می‌کند که موضوع بقای ماه می‌تواند مبتنی بر یک درک قبلی از الزامات مهندسی برای کار کردن در شب‌های قمری باشد.

پیامی از آپولو

«کلایو نیل»(Clive Neal)، کارشناس اکتشاف ماه در بخش مهندسی عمران و محیط زیست «دانشگاه نوتردام»(University of Notre Dame) در ایندیانا گفت که با نگاهی به دوران «آپولو»(Apollo) در قرن بیستم، درس‌هایی وجود دارد که باید دوباره یاد گرفت. نیل خاطرنشان کرد که «هسته آزمایش‌های سطح ماه آپولو»(ALSEP) شامل تجهیزات علمی است که توسط مانهوردان در محل فرود هر یک از پنج مأموریت آپولو، برای فرود آمدن روی ماه پس از مأموریت «آپولو ۱۱»(Apollo ۱۱) تنظیم شده است.

قاب

رویترز

تظاهرات دانش‌آموزان برتالی در اعتراض به تغییرات اقلیمی و افزایش مصرف سوخت‌های فسیلی

مردم‌سالاری

روزنامهٔ اجتماع-سیاسه-فرهنگ واقتصالی

صاحب امتیاز: مؤسسه فرهنگی هنری مردم سالاری
مدیرمسئول:مصطفی کواکبیان
نشانی اینترنتی:www.mardomsalari.net
mardomsalaridaily
نشانی تلگراف: mardomsalaridaily1
نشانی اینستاگرام:mardomsalaridaily1
آدرس تحریریه: آلتوان شیخ‌فضل‌الله نوری شمال به جنوب خروجی خیابان سازمان آب - خیابان حاجی‌یور امیر - کوچه چهارده - پلاک ۱
تلفن: ۲۹-۸۸۸۸۲۲۲
فکس: ۰۴-۸۸۴۲۲۰۴
رتبه روزنامه: ۳
چاپ: نشر ریحان - تلفن: ۶۵۶۰۹۷۱۷

ادان صبح: ۵/۱۲ طلوع آفتاب: ۷:۴۰
اذان ظهر: ۱۱:۴۹
اذان مغرب: ۱۷:۱۱
چهارشنبه ۲۵ آبان ۱۴۰۱
۲۷مهر تا۱۴آبان ۲۰۲۲
شماره ۵۵۷

تخت گاز

خودروهای الکتریکی

به فروش انبوه می‌رسند؟

سازندگان باتری‌های برقی برای تولید مواد سلولی ارزان‌تر رقابت می‌کنند و از چین دور می‌شوند. به گزارش ایسنا، استراتژ آب‌های آمریکایی و اروپایی در حال رقابت برای توسعه باتری‌های جدید با استفاده از دو ماده فراوان و ارزان و سسندیم و گوگرد هستند که می‌تواند تسلط باتری چین را کاهش دهد، گلوگاه‌های عرضه را کاهش دهد و منجر به فروش انبوه وسایل نقلیه الکتریکی شود. خودروهای برقی امروزی با باتری‌های لیتیوم یون کار می‌کنند که عمدتاً از لیتیم، منگنز و نیکل با عیار بالا ساخته می‌شوند که قیمت‌های آنها افزایش یافته است. تولیدکنندگان غربی در تلاش برای رسیدن به رقباي آسیایی خود هستند و خودروسازان انتظار دارند که گلوگاه‌های عرضه در حدود اواسط دهه به تولید خودرود ضربه بزند. خودروهای الکتریکی آینده و آنهايی که پس از سالل ۲۰۲۵ وارد می‌شوند، می‌توانند به سلول‌های باتری یون سدیم یا سولفور لیتیوم تبدیل شوند که تا دو سوم ارزان‌تر از سلول‌های یون لیتیوم امروزی هستند. بیش از ۱۲ استارت‌آپ، میلیون‌ها دلار سرمایه‌گذاری و همچنین کمک‌های مالی دولتی را برای توسعه انواع باتری‌های جدید جذب کرده‌اند. در حال حاضر، چین بر تولید باتری، از جمله استخراج و پالایش مواد خام، تسلط دارد. بر اساس گزارش رویترز، غول‌های باتری آسیایی نیز در حال کار برای روی مواد شیمیایی جدید هستند. شرکت قطعات خودروی چینی (CATL)، اعلام کرد که قصد دارد در سال ۲۰۲۳ تولید سلول‌های یون سدیم را آغاز کند. LG Energy Solution که نیز قصد دارد تا سال ۲۰۲۵ تولید سلول‌های سولفور لیتیوم را آغاز کند.

افزایش استقلال رنو در اتحاد با ژاپنی ها

توافق اخیر رنو و هلدینگ جیلی نشان‌دهنده معیار مهمی در تلاش چندماهه رنو برای توسعه تجارت موتورهای درون‌سوزش به‌عنوان یک شرکت مستقل از اتحادش با نيسان و میتسوبیشی است.

رنسو و جیلی چین اعلام کردند که برای تشکیل یک جوینت‌ونچر جدید و اتحاد با ژاپنی‌ها توافق کرده‌اند تا موتورهای بزنینی و فناوری هیبرید را برای برندهای صاحب این جوینت‌ونچر و همچنین سایر خودروسازان عرضه کنند. البته نمی‌توان این سرمایه‌گذاری مشترک را به‌معنی حفظ خودروهای درون‌سوز این دو شرکت تا چندین دهه دانست، اما حداقل همکاری‌های بین این دو شرکت را نزدیک کرده و کمی به‌رنو در فرآیند بازسازی و افزایش حضورش در بازار جهانی کمک خواهد کرد. این دو شرکت اعلام کردند که سرمایه‌گذاری مشترکشان ۱۹ هزار نفر را در ۱۷ کارخانه تولید پیرشانه و سه‌مرکز تحقیق و توسعه مشغول به‌کار خواهد کرد. آن‌ها انتظار دارند بزودی به‌توافق نهایی برسند و شرکت جدید را در سال ۲۰۲۳ معرفی کنند. رنو و جیلی هر کدام ۵۰ درصد سهام را در اختیار خواهند داشت و این شرکت‌ها در بیانیه هفته گذشته اعلام کردند که سایر شرایط مالی را به‌تفصیل بیان خواهند کرد.

افراد نزدیک به این قرارداد به «رویترز» اطلاع رساندند که مرکزیت فعالیت جوینت‌ونچر در شهر لندن خواهد بود. رنسو و جیلی اعلام کردند انتظار نمی‌رود حاصل این جوینت‌ونچر و موتورهای درون‌ساز با پیش‌رانه هیبرید خلق‌شده به‌واسطه آن را برای نيسان و میتسوبیشی‌موتورز به‌شکری ژاپنی در اتحاد رنو با نيسان تأمین کند.

ظرفیت نهایی ۵ میلیون‌دستگاه پیرشانه هیبرید خواهد بود که از سال آینده میلادی قابل بهره‌برداری خواهد بود. لوکا دی میو، مدیرعامل رنو سرمایه‌گذاران را درمورد استراتژی و پیش‌بینی‌های مالی شرکت در روز سه‌شنبه هفته گذشته آگاه کرد. دی مینو قبلاً گفته بود که این خودروساز به‌دنبال شریکی است که مقیاس سرمایه‌گذاری‌هایش را کاهش دهد و هزینه‌هایش را در تجارت پیرشانه‌های درون‌سوز از جمله هیبریدها مدیریت کند. در نظر داشته باشید که رنو و جیلی پیش از این در جوینت‌ونچر سامسونگ کار همکار شده بودند. مقیاس تغییرات اساسی برنامه‌ریزی شده توسط رنو که شامل تجارت موتورهای درون‌سوز این خودروساز با اسم رمز «اسب» و بخش خودروهای الکتریکی با نام رمز «امپر» دارد، نشان‌دهنده فشاری است که خودروسازان در شرایط فعلی از سوی سرمایه‌گذاران و قانون‌گذاران برای تسریع در پذیرش مدیریت‌ها احساس می‌کنند. خودروهای الکتریکی قرار است آینده اروپا را بسازند؛ درحالی که عملاً موتورهای درون‌سوز از سالل ۲۰۳۵ ممنوع خواهد شد. رنو علاوه‌بر تلاش‌هایش برای توسعه تجارت درون‌سوز درحال مذاکره با نيسان برای متقاعد کردن شریک ژاپنی خود برای سرمایه‌گذاری در واحد برقی‌سازی جدید خود بوده است. از سوی دیگر نيسان در مذاکرات خود با رنو نگرانی‌هایش را درمورد برخورد با مالکیت معنوی از جمله فناوری باتری و پیش‌رانه مطرح کرده است و نشان داده این نگرانی‌ها شامل هر مشارکتی که خودروساز فرانسوی با جیلی می‌کند نیز می‌شود.